"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ପୂରା କରିଛୁ, ଏବେ ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିବୁ, ବାକି ଅଳ୍ପ କିଛି ଦିନ ଏହି କର୍ମ ଭୋଗ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିକର୍ମ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ସବୁ ବିକର୍ମର ମୂଳ, ସେହି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ କେବେ ବି ଆସିବାର ନାହିଁ, ଏହି କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦର ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିଥାଏ, ଶେଷ ସମୟରେ ନିଜର ବିବେକ ହିଁ ପଶ୍ଚାତାପ କରାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜନ୍ମର ପାପର ବୋଝକୁ ହାଲୁକା କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା । ଅନେକଙ୍କର କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବାର ସଉକ ରହୁଛି । ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ବୁଝି, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଉ ଅଧିକ କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ । ବାବା ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା କାହାର ଗଳା କାଟୁନାହାଁନ୍ତି ଯେପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରରେ ଗଳା କାଟିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇଟି ରୂପ ଅଟେ । କ'ଣ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ରହିଛି ? ପୁଣି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଚକ୍ର କାହିଁକି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ? ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏପରି ବହୁତ ଚିତ୍ର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅସୁରଙ୍କୁ ନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଆସୁରୀ ସ୍ୱଭାବଧାରୀଙ୍କୁ ଅସୁର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାକି ମନୁଷ୍ୟ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଏବଂ ପୂରା ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର କାହିଁକିନା ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଭିନେତା । ଦୁନିଆର ଅଭିନେତାମାନେ ତ ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ବିଶାଳ ଡ୍ରାମା । ଏହାକୁ ବିସ୍ତାର ଭାବରେ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ୨ ଘଣ୍ଟାର ଡ୍ରାମାକୁ ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରଥରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଦରକାର । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏସବୁ କଥା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ଅଥବା ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ତୁମର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛି । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ହେଲେ କେତେ ବର୍ଷ ଶୁଣାଇବାରେ ଲାଗିଯିବ । ତୁମେ ତ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜାଣିପାରୁଛ-ଏହା ହେଉଛି ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ, ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ, ୮୪ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୁଝିପାରିନଥାନ୍ତେ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ହିଁ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ପୂରା ହେଲା । ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯିବୁ । ବାକି ଅଳ୍ପଦିନ ଏହି କର୍ମଭୋଗ ରହିଛି । ବିକର୍ମ ଭସ୍ମ ହୋଇ କିପରି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ବାକି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ଯାହାବି ବିକର୍ମ କରିଛ ତାକୁ ଲେଖିକରି ଦେଲେ ତେବେ ବୋଝ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ବିକର୍ମ ତ କେହି ଲେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବିକର୍ମ ତ କରି ଆସିଛେ । ରାବଣରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାଠାରୁ କର୍ମ ବିକର୍ମ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହେବ । ଭଗବାନୁବାଚ — ତୁମକୁ କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତିକୁ ବୁଝାଉଛି । ବିକର୍ମାଜିତ୍ର ସଂବତ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ- ନାରାୟଣଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସିଢି ଚିତ୍ରରେ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏସବୁ କଥା ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କ ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ଏମାନେ ଆମେ ହିଁ ଥିଲୁ । ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ଅର୍ଥ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଅଛନ୍ତି ନା, ଯିଏ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ଗୁରୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଗୁରୁଙ୍କର କେବଳ ଇଏ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତୁମକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରରୁ ପତିତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଅନେକ ଥର ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ୍ କରିଛ । ଆଗକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ ମଧ୍ୟ । ତୁମେ ହେଉଛ ଅଲରାଉଣ୍ଡର ପାର୍ଟଧାରୀ । ଆଉ କାହାର ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନୟ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ଯେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅମୁକ-ଅମୁକ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମର ତ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତ ଦ୍ୱାପରର ବି ମଝିରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଅଛି

। ଏକଥା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଅନ୍ୟ କେହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ରଚୟିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ରଚନାଙ୍କୁ କିପରି ଜାଣିବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସଠିକ୍ କଥାକୁ ଛପାଇ ଉଡ଼ାଜାହାଜରୁ ସବୁ ଜାଗାକୁ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ସେହିଭଳି ପଏଣ୍ଟସ୍ ଅଥବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ଲେଖିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି କାମ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସେବା ତ ବହୁତ ରହିଛି । ଏଠାରେ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏହି କାମ କର । ଯେତେ ସବୁ ବଡ଼-ବଡ଼ ସଂସ୍ଥା ଅଛି, ଗୀତା ପାଠଶାଳା ଆଦି ରହିଛି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମନୁଷ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆସୁରୀ ସ୍ୱଭାବଧାରୀ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କୁମ୍ଭ ମେଳା ହେଲେ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । କାହିଁକି ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁଠାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେଠାକୁ ଯାଇ ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର, ଏହି ପାଣି ପତିତ-ପାବନୀ ନୁହେଁ । ତୁମ ପାଖରେ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଗୀତା ପାଠଶାଳାକୁ ଯାଇ ଏହି ପତ୍ର ବାଣ୍ଟିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନେ ସେବା ମାଗୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ବସି ଲେଖ-ଗୀତାର ଭଗବାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ଅଟନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି । ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଲେଖ । ଶିବବାବାଙ୍କର ବାୟୋଗ୍ରାଫି ଲେଖ । ପୁଣି ସ୍ୱତଃ ନିଜେ ବିଚାର କରିବେ । ଏହି ପଏଣ୍ଟସ୍ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପତିତ-ପାବନ କିଏ ? ଏହାପରେ ଶିବ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଭେଦ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବ ଅଲଗା ଏବଂ ଶଙ୍କର ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — କଳ୍ପ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ । ଏହି ମୁଖ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ କଥା ସ୍ୱଳ୍ପରେ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଏହି ପରିଚୟ ପତ୍ର ଉଡ଼ାଜାହାଜରୁ ପକାଇପାରିବ, ବୁଝାଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଅମୁକ-ଅମୁକ ଧର୍ମ ଅମୁକ ସମୟରେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ଗୋଲା ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ୧୨ଟି ଚିତ୍ରର କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର୍ସ ମଧ୍ୟ ଛପାଇ ପାରିବ, ଯେଉଁଥିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଆସିଯିବ ଏବଂ ସେବା ସହଜରେ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । କେଉଁ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ, କ'ଣ ସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଲେଖିବା ଦରକାର, ତାକୁ ଏଠାରେ ବସି ଲେଖ ।

ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ବେଶରେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛ । ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଅଟ । ତୁମକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକଙ୍କର ବାଇବେଲ୍ ଆଦି ଛପାଯାଉଛି ଯାହାକୁ ପଢିଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ଛପାଯାଉଛି । ତୁମର ଶାସ୍ତ୍ର ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଛପାଯିବ । ଏବେ ଛପାଯିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏବେ ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁନାହାଁନ୍ତି । ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନଲେଜଫୁଲ । ନଲେଜ୍‌ଫୁଲର ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ମନକୁ ଜାଣିବା । ଭଗବାନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କର୍ମକୁ ଦେଖି କର୍ମର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ବିକର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ତା'ର ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ କର୍ମର ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ତା'ର କୌଣସି ଲେଖା ହିଁ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ମର ଫଳ ପର ଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ ଯେ ଆମେ ଏହି ସବୁ ପାପ କରିଛୁ । ସବୁ ମନେ ପଡ଼ିବ । କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ମିଳିବ । ଏବେ ତୁମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେଉଥିବାରୁ ଏପରି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିକର୍ମ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପାପ ହେଉଛି ବିକାରଗ୍ରସ୍ଥ ହେବା । ଏହା ହିଁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହା କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୁଃଖର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହେଉଛି ହଦର ବୈରାଗ୍ୟ, ତୁମର ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ଛି-ଛି ବିକାରୀ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆସି ଆମର ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ସୁଖ ଦିଅ । ବାବା ହିଁ ଦୁଃଖ ହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟଥିଲା । ସେଠାରେ କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ନଥିଲା । କେହି ଶରୀର ଛାଡ଼ିଲେ ମନୁଷ୍ୟ କହନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନର୍କରେ ଅଛୁ । ଆମେ ମଲେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଆତ୍ମା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା ନାଁ ପୁଣି ନର୍କକୁ ଆସିଲା ? କିଛି ବି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତିନିଜଣ ପିତାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ଦୁଇଟି ପିତା ବୋଲି ତ ସମସ୍ତେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପୁଣି ଇଏ ଅଲୌକିକ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଜାଣିଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ-ଦେବତା ନମଃ କହୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି, କେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ? ତୁମେ ହେଉଛ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସେମାନେ ହେଲେ କଳିଯୁଗୀ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍‌କୁ ଧାରଣ କରି ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ଅଥବା ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଖାଇବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକେ ଆସିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ

କରିପାର । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରାଇପାରିବ । ଏବେ ଭାଦ୍ରବ ମାସ ଆସୁଛି, ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କରିବା ଦରକାର, ନଚେତ୍ କହିବେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସବୁକିଛି ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ଏପରି କିଛି କରିବା ଅନୁଚିତ୍, ଯେଉଁଥିରେ ବିରକ୍ତ ହେବେ । ଯୁକ୍ତିର ସହ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବ । ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକ ଆସିବେ, ତେବେ ଯାଇ ଜ୍ଞାନ ଦେବ ନା । ଏହି ମାସରେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । କୁହ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ? ତୁମେ ଘରେ ବସି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ଯେପରି ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକ କେବଳ ଲେଖାରୁ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବସି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆମେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଅମରନାଥର କଥା ଶୁଣାଇବୁ । ଅମରନାଥ ତ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଅମରନାଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଅମରପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ସତ୍ୟଯୁଗ । ଏପରି ସେବା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଠାକୁ ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଭଲ-ଭଲ ବଡ଼-ବଡ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାଇ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବ । ତୁମେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟ । ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛୁ - ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଏକାନ୍ତ ସ୍ଥାନ ବା ଫୁରସତ୍ ମିଳୁଛି ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନର ଭଲ-ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଅଥବା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପାୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିକର୍ମରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍, ଏହି ଜନ୍ମରେ କରିଥିବା ବିକର୍ମ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମ୍ପନ୍ନତା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସଦା ହର୍ଷିତ, ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ଯିଏ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ଅଟନ୍ତି ସେ ହିଁ ସଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପନ୍ନତା । ଯେପରି ବାବା ସବୁଥିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ସାଗର ଶବ୍ଦ କୁହାଯାଉଛି, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ସାଗର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ତେବେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିବ । ମନ ଭିତରେ ଖୁସି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ନିଜେ ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହିଥିବା କାରଣରୁ କାହା ଉପରେ ବି ବିରକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ବା ବିଘ୍ନ ଗୋଟିଏ ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ, ସମସ୍ୟା ଗୁଡିକ ମନୋରଞ୍ଜନର ଆଧାର ହୋଇଯିବ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ଏବଂ ବିଜୟୀ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କୌଣସି ଘଡିସନ୍ଧି ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜକୁ ପରିପକ୍ୱ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****